

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCXLIX. ad annum DCLXXVI.

Parisiis, 1644

XIV. De pecunia quae in ecclesia Dei offertur fideliter colligenda, &
fideliter diuidenda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15300

non pauca est in sancto Dei officio, atque multi quos segnitudo fastus minime perducit ad bonum profectum. Ob hoc ergo sancto huic placuit Concilio, ut quemcumque episcopus ad bonum profectum viderit crescere, per bonam intentionem venerandi, amandi, & honorandi, atque de rebus ecclesiæ, quod voluerit, illi largiendi habeat potestatem: hæc enim causa & maioribus maiorem præstat gratiam, & minores excitat, ut ad melius tendant. Quidquid ergo bonis largitur per gratiam, ita in ius habeant, ut & remedium ex hoc sentiant, & rem Deo dicatam ad augmentum perducant. Quod si id quod acceperint per suam tepiditatem ad profectum minime perduxerint, aut detrimentum patuerit; episcopus habeat licentiam, sine vilo præiudicio, in iure ecclesiæ reuocare rem propriam.

XIV.

In sancta Dei ecclesia^p diebus festis pro consuetudine & mercede communicationis tempore a fidelibus pecuniam nouimus poni: pro hoc placuit sancto Concilio hanc rectitudinis ponere regulam, ut quia omni clero communis labor manet in officio sancto, omnibus iuxta meritum ex hoc rependatur vicissitudo. Statuimus in nostris ecclesiis vel ciuitatibus hoc esse seruandum, ut quidquid pecuniæ a fidelibus in ecclesia fuerit oblatum, fideliter collectum maneat, & conseruatum, & fideliter episcopo præsentetur; qualiter exinde tres partes fiant æquales, vnam episcopus habeat, & alteram presbyteri, & diacones inibi deseruientes consequantur, & inter se, ut dignitas & ordo poposce-
rit,

ANNO
CHRISTI
666.

rit, diuidant: tertia vero subdiaconibus & clericis tribuatur: vt a primiclero, iuxta quod in officio eos præscit esse intentos, ita singulis dispensetur. Similis forma & de parochitanis presbyteris in ecclesiis illis a Deo creditis erit seruanda.

XV.

Si regalis pietas pro salute omnium suarum legum dignata est ponere decreta, cur religio sancta per sancti Concilii ordinem non habeat instituta, quæ omnino debent esse cauenda? Ideoque placuit huic sancto Concilio, vt omnis potestas episcopalis modum suæ ponat iræ; nec pro quolibet excessu cuiuslibet ex familia ecclesiæ aliquod corporis membrorum sua ordinatione præsumat extirpare, aut auferre. Quod si talis emerferit culpa, aduocato iudice ciuitatis, ad examen eius deducatur quod factum fuisse asseritur. Et quia omnino iustum est, vt pontifex sæuissimam non impendat vindictam; quidquid coram iudice verius patuerit, per disciplinæ seueritatem absque turpi decaluatione maneat emendatum, & ab episcopo suo, aut donatus fidelibus suis maneat, qui malum aliquid, quod leges grauitur damnant, admisit; aut * abien-

* fort. abi-
gendi

di eum episcopus, si voluerit, licentiam habebit. Similiter & quia comperimus aliquos presbyteros ægritudine accedente familiæ ecclesiæ suæ crimen imponere, dicentes ex ea homines aliquos maleficium sibi fecisse, eosque sua potestate torquere, & per multam impietatem detrimentare, & hoc emendari placuit per rectitudinem huius sententiæ. Instituentes igitur decernimus, vt si presbyter talia pati se